

Procesní nástupnictví v civilním řízení

Předložená diplomová práce má 69 stran vlastního textu, obsahuje použitou literaturu v členění na monografie, odborné články, vybraná soudní rozhodnutí, resumé a klíčová slova v češtině a angličtině. Poznámkový aparát dokládá, že s uvedenými prameny diplomantka náležitě pracovala.

Volbu tématu lze jen aprobovat. Jde o poměrně úzké, speciální procesní téma a už tím je dáno, že jeho zpracování musí být výrazně teoretické a jít do hloubky problému, nikoli pouze popisné. Přitom nejde jen o akademický problém, nýbrž o problém vysoce praktický. Přístup diplomantky tomu odpovídá jak ohledně teoretické literatury, tak i reflexí judikatury týkající se procesního nástupnictví.

V Úvodu práce diplomantka vymezila tři základní okruhy, jimiž se bude zabývat: jsou to teoretické základy problému procesního nástupnictví zakotvené ve vztahu hmotného a procesního práva, dále historie jeho právní úpravy včetně odborné diskuse v tisku na konci devadesátých let, která předcházela tzv. velké novele OSŘ v r. 2000, a konečně rozbor platné právní úpravy spolu s komparací se slovenskou právní úpravou.

Zvolená systematika práce poněkud rozvolňuje tento koncept tím, že člení výklad do devíti částí, které postupně sledují uvedená témata. To však není na závadu. Výklad je logický, vyčerpává celé zadané téma, neobsahuje zásadní věcné chyby a nakonec uvádí jasně formulované návrhy de lege ferenda. Drobnější připomínky, ať už formální (např. na str. 11 se autorka nevyrovnala s novou terminologií občanského zákoníku), nebo i věcné (např. na str. 46 postrádám hlavně odkaz na § 7 ZŘS, který svým jiným pojetím účastenství vylučuje procesní nástupnictví v nesporném řízení: nebo na str.50 postrádám odkaz – a také rozbor – ustanovení § 107 odst. 3, totiž „stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení“) nemění nic na celkově pozitivním hodnocení práce.

Jako nejzajímavější se jeví části sedmá (zhodnocení současné právní úpravy), osmá (srovnání se slovenskou právní úpravou) a devátá (úvaha de lege

ferenda). V nich, zejména v té poslední, zřetelně vyplývají uvedené závěry z rozborů předchozích částí. Jde o otázku pochybného systematického zařazení příslušné úpravy (§ 107a) v OSŘ, dále otázku, zda a proč by měl být vyžadován souhlas žalovaného a konečně o otázku koncentrace řízení v případě procesního nástupnictví. Těm by se měla věnovat i obhajoba práce.

Navržená klasifikace: výborně

V Praze, dne 3.9.2015

Prof. JUDr Alena Winterová, CSc

vedoucí diplomové práce